

Αθήνα, 10 Σεπτεμβρίου 2026

Αρ. Πρωτ. Μ-Δ: 344

Προς:

1. **Ομοσπονδία Συνδικάτων Μεταφορών Ελλάδας (ΟΣΜΕ)**, Μενάνδρου 51 (β' όροφος) ΑΘΗΝΑ
2. **Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Αυτοκινητιστών Ελλάδας (ΓΣΕΑΕ)**, Πειραιώς 4 ΑΘΗΝΑ
3. **Πανελλαδική Ομοσπονδία Αυτοκινητιστών Υπεραστικών Συγκοινωνιών (ΠΟΑΥΣ)**, Πειραιώς 4 ΑΘΗΝΑ
4. **Πανελλαδική Ομοσπονδία Αστικών Συγκοινωνιών (ΠΟΑΣ)**, Μητροπόλεως 3 ΑΘΗΝΑ

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

8/2026

Η ΠΕΝΤΑΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ Ο.ΜΕ.Δ.

(του άρθρου 16 Α του ν. 1876/1990)

Συνεδρίασε στην Αθήνα, στην έδρα του Ο.ΜΕ.Δ, την 8^η Ιουλίου 2026, με την εξής σύνθεση: α) Μαρία - Γεωργία Τσάμη, Αρεοπαγίτης, β) Κωνσταντίνος Καραλέκας, Σύμβουλος Επικρατείας, γ) Ουρανία Μενδρινού, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, δ) Στράνης Δημήτριος, Διαιτητής Ο.ΜΕ.Δ. και ε) Ζουρδούμης Πέτρος, Διαιτητής Ο.ΜΕ.Δ.

Θέμα της συζήτησης: Η εξέταση των εφέσεων: 1) (α.π. 246/004/4.6.2026) της δευτεροβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης με την επωνυμία «Ομοσπονδία Συνδικάτων Μεταφορών Ελλάδας» (ΟΣΜΕ) και 2) (α.π.253/005/5.6.2026) των επαγγελματικών οργανώσεων με την επωνυμία α) «Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Αυτοκινητιστών Ελλάδας» (Γ.Σ.Ε.Α.Ε.), β) «Πανελλαδική Ομοσπονδία Αυτοκινητιστών Υπεραστικών

Συγκοινωνιών» (Π.Ο.Α.Υ.Σ.) και γ) «Πανελλαδική Ομοσπονδία Αστικών Συγκοινωνιών» (Π.Ο.Α.Σ) κατά της υπ' αριθμό 5/2026 Διαιτητικής Απόφασης της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του Ο.ΜΕ.Δ. «Για τους όρους αμοιβής και εργασίας του πάσης φύσεως προσωπικού των ανά την χώρα ΚΤΕΛ»

Στην ανωτέρω συνεδρίαση παρέστησαν:

Α) Από την εργατική πλευρά οι: Αμπλάς Θεμιστοκλής, Πρόεδρος, Γιολλάσης Γεώργιος, Γενικός Γραμματέας, Κουτσοκέρα Αμαλία, Νομικός Εκπρόσωπος.

Β) Από την εργοδοτική πλευρά οι: Κολυνδρίνης Δημήτριος, Ταμίας, Σακελλαρίου Μιχαήλ, Γενικός Γραμματέας, Αριστείδης Οφίδης, Μέλος ΔΣ, Κώτσιου Φίλιππος και Καραστάθη Γεωργία, Νομικοί Σύμβουλοι.

Κατά την συνεδρίαση οι προαναφερθέντες εκπρόσωποι των μερών εξέθεσαν τις απόψεις τους επί των εφέσεων ενώπιον της Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας, απάντησαν σε ερωτήσεις των μελών της Επιτροπής, έλαβαν προθεσμία για την κατάθεση υπομνημάτων και χορήγησαν στην Επιτροπή προθεσμία έως την 10.9.2026 για την έκδοση της αποφάσεώς της.

Η Επιτροπή διασκέφθηκε στις 26.8.2026. Αφού έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου της επίμαχης συλλογικής διαφοράς εργασίας, καθώς και τα υπομνήματα των μερών.

Έκρινε σύμφωνα με το νόμο τα εξής:

Με τις κρινόμενες εφέσεις προσβάλλεται η υπ' αριθ. 5/2026 Διαιτητική Απόφαση της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του Ο.ΜΕ.Δ., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16^Α του Ν. 1876/1990, το οποίο προστέθηκε στον εν λόγω νόμο με το άρθρο τέταρτο, παρ, 4 Ν. 4303/2014 (ΦΕΚ 231/4/17.10.2014).

Με το άρθρο 15 του ν.5278/2026 (Α'22/16.2.2026) καταργήθηκαν από την 25^η Φεβρουαρίου 2026 το άρθρο 412 του Κώδικα Εργατικού Δικαίου (π.δ. 62/2025, Α'121) και το κωδικοποιηθέν άρθρο 16 Α του ν. 1876/1990 (Α' 27), περί της έφεσης κατά ης διαιτησίας. Με το άρθρο 14 του ως άνω νόμου ορίστηκε (παρ. 5) ότι εκκρεμείς διαδικασίες διαιτησίας, έως και την 25^η Φεβρουαρίου 2026, ενώπιον του πρώτου και δεύτερου βαθμού διαιτησίας των άρθρων 411 και 412,

αντίστοιχα, του Κώδικα Εργατικού Δικαίου ολοκληρώνονται με την ισχύουσα κατά τη δημοσίευση του παρόντος διαδικασία. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, οι διαδικασίες διαιτησίας που έχουν ήδη εκκινήσει ενώπιον του πρώτου βαθμού διαιτησίας του Ο.ΜΕ.Δ. κατά την 25^η Φεβρουαρίου 2026 θα ολοκληρωθούν με την ισχύουσα έως τη δημοσίευση του ν. 5278/2026 διαδικασία δηλαδή με εξέταση από την Πρωτοβάθμια Επιτροπή Διαιτησίας και θα χωρεί και έφεση ενώπιον της Δευτεροβάθμιας Πενταμελούς Επιτροπής Διαιτησίας (βλ. αιτιολογική έκθεση των ως άνω διατάξεων). Ενόψει αυτών, παραδεκτώς ασκήθηκαν οι κρινόμενες εφέσεις αφού η ένδικη διαδικασία διαιτησίας είχε ήδη εκκινήσει ενώπιον του πρώτου βαθμού διαιτησίας του Ο.ΜΕ.Δ. κατά την 25^η Φεβρουαρίου 2026 (βλ. την με αριθ. 01Δ/86 ΜΔ/24.2.2026 αίτηση της ΟΣΜΕ με την οποία ζήτησε την παροχή υπηρεσιών Διαιτησίας, για τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού των ανά την χώρα ΚΤΕΛ).

Σύμφωνα με το άρθρο 411 ΚΕΔ (κωδικοποιηθείσα διάταξη: Άρθρο 16 του ν. 1876/1990, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 57 του ν. 4635/2019) ορίζονται τα εξής: «1. Η προσφυγή στη διαιτησία μπορεί να γίνεται σε οποιοδήποτε στάδιο των διαπραγματεύσεων με συμφωνία των μερών. 2. Είναι δυνατή η προσφυγή στη διαιτησία μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος, ως έσχατο και επικουρικό μέσο επίλυσης συλλογικών διαφορών εργασίας, μόνον στις εξής περιπτώσεις: α) εάν η συλλογική διαφορά αφορά επιχειρήσεις δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του ν. 1264/1982, όπως συμπληρώθηκε με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 του ν. 1915/1990 και όπως αυτές ορίζονται στο Κεφάλαιο Α του ν. 3429/2005, όπως ισχύει σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014, όπως ισχύει, β) εάν η συλλογική διαφορά αφορά στη σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας και αποτύχουν οριστικά οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών και η επίλυσή τους επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεόμενο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας. Οριστική αποτυχία των διαπραγματεύσεων υπάρχει, εφόσον σωρευτικώς: αα) έληξε η κανονιστική ισχύς τυχόν υπάρχουσας συλλογικής σύμβασης εργασίας

σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 της ΠΥΣ 6/2012 και ββ) έχει εξαντληθεί κάθε άλλο μέσο συνεννόησης και συνδικαλιστικής δράσης, ενώ το μέρος που προσφεύγει στη διαιτησία, συμμετείχε στη διαδικασία μεσολάβησης και αποδέχθηκε την πρόταση μεσολάβησης. Η αίτηση μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία πρέπει να περιέχει και πλήρη αιτιολογία σχετικά με τη συνδρομή των προϋποθέσεων που τη δικαιολογούν, η δε διαιτητική απόφαση που εκδίδεται επί αυτής είναι άκυρη εάν δεν περιέχει πλήρη αιτιολογία σχετικά με τη συνδρομή των προϋποθέσεων που δικαιολογούν τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία». Ενόψει του χαρακτηρισμού της μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία ως έσχατου και επικουρικού μέσου επίλυσης των συλλογικών διαφορών εργασίας (άρθρο 411 παρ.2 ΚΕΔ, με το οποίο κωδικοποιήθηκε το άρθρο 16 παρ.2 του ν. 1876/1990) για την προσφυγή στη διαιτησία θα πρέπει να έχουν προηγηθεί οι διαπραγματεύσεις και η διαδικασία της μεσολάβησης και στην πρώτη περίπτωση που αφορά τη συλλογική διαφορά των επιχειρήσεων δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας (βλ. Δ. Ζερδελή Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 7^η έκδοση σελ 366), και το μέρος που προσφεύγει μονομερώς στη διαιτησία να αποδέχθηκε την πρόταση μεσολάβησης (Γ. Λεβέντης, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 2023 σελ. 584) Η αποδοχή πρέπει να είναι ρητή και να μην συνδέεται με επιφυλάξεις ή όρους, γιατί, διαφορετικά, εξομοιώνεται με απόρριψη.

Στην προκειμένη περίπτωση η συλλογική διαφορά εκκίνησε με την με αριθμό πρωτοκόλλου 10Μ/ 436Μ-Δ/ 16.09.2025 αίτηση της Ομοσπονδίας Συνδικάτων Μεταφορών Ελλάδος (ΟΣΜΕ) για σύναψη κλαδικής ΣΣΕ, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό πρωτοκόλλου Μ-Δ 583/ 17.12.2025 Πρόταση Μεσολάβησης για σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας για τους όρους αμοιβής και εργασίας του πάσης φύσεως προσωπικού των ανά την χώρα ΚΤΕΛ, του Μεσολαβητή Βασίλη Τζέμου. Την εν λόγω πρόταση του Μεσολαβητή του ΟΜΕΔ δήλωσαν ότι αποδέχονται και τα δύο μέρη και συγκεκριμένα η εργατική πλευρά (ΟΣΜΕ) με την από 30.12.2025 δήλωση αποδοχής πρότασης μεσολάβησης προς τον ΟΜΕΔ που έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου 609 ΜΔ/30.12.2025 και η εργοδοτική πλευρά με την από 29.12.2025 δήλωση αποδοχής που έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου 607 ΜΔ/29.12.2025. Κατόπιν των ως άνω δηλώσεών τους, περί αποδοχής της ως

άνω πρότασης, με το με αριθμό πρωτοκόλλου Μ-Δ 611/31.12.2025 έγγραφο αποδοχής πρότασης μεσολαβητή, του Προέδρου του Ο.ΜΕ.Δ., γνωστοποιήθηκε προς τις δύο πλευρές ότι σχετικά με την υπ' αριθ. πρωτ.10Μ/16.9.2025 υπόθεση μεσολάβησης, που αφορά τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού των ανά την χώρα ΚΤΕΛ τόσο η εργατική όσο και η εργοδοτική πλευρά αποδέχθηκαν εντός του χρονικού ορίου των πέντε (5) εργασίμων ημερών, που ο νόμος ορίζει, την υπ' αριθ. πρωτ. Μ-Δ: 583 Μ-Δ /17.12.2025 πρόταση του μεσολαβητή Βασίλειου Τζέμου. Με βάση τα ανωτέρω τα μέρη θα έπρεπε, αφού κληθούν από το μεσολαβητή, να υπογράψουν την συλλογική σύμβαση εργασίας (αρθρ. 410 περ.6γ ΚΕΔ). Αντίθετα, ακολούθησε το από 12.1.2026 ηλεκτρονικό μήνυμα - επιστολή του Μεσολαβητή προς τον Πρόεδρο του Ο.ΜΕ.Δ. και τα μέρη, με την οποία τους ενημερώνει ότι από το περιεχόμενο της από 30.12.2025 δήλωσης αποδοχής της εργατικής πλευράς προκύπτει ρητά, σαφώς και αναμφισβήτητα ότι απορρίπτει την πρόταση μεσολάβησής του και ότι η εργατική πλευρά απέρριψε την πρόταση μεσολάβησής του και ως εκ τούτου η μεσολαβητική διαδικασία ολοκληρώθηκε χωρίς συμφωνία και των δύο μερών επί της συγκεκριμένης πρότασης μεσολάβησής του. Στη συνέχεια η εργατική πλευρά (ΟΣΜΕ) προσέφυγε στη διαιτησία μονομερώς, με την από 24.2.2026 (αρ. πρωτ. 01Δ/86 ΜΔ /24.02.2026) προσφυγή της, προκειμένου να αχθεί η υπόθεση σε κρίση από τα διαιτητικά όργανα. Ειδικότερα με την υπό κρίση προσφυγή ιστορούνται τα ανωτέρω ως προς τη διαδικασία μεσολάβησης, επιπλέον δε εκτίθεται ότι η προσφεύγουσα συνδικαλιστική οργάνωση ΟΣΜΕ τελεί σε επίγνωση ότι με την από 30.12.2025 δήλωσή της δεν αποδέχθηκε απλώς την πρόταση μεσολάβησης αλλά ότι συγκεκριμενοποίησε και ποιά ερμηνεία της, από τις πολλές που θα μπορούσαν να υποστηριχθούν, προκρίνει ως ορθότερη και αποδέχεται. Ότι η συγκεκριμενοποίηση αυτή ήταν επιβεβλημένη ενόψει των πρωτοφανών ελλείψεων και ασαφειών της πρότασης μεσολάβησης, οι οποίες θα την καθιστούσαν ανεφάρμοστη ως ΣΣΕ και πηγή ατέρμονων δικαστικών διενέξεων. Ότι με την με αρ. πρωτ. 594/22.12.2025 αίτησή της προς τον ΟΜΕΔ ζήτησε την αναπομπή της πρότασης στο Μεσολαβητή, ώστε να διορθωθούν οι πλημμέλειες που εντόπισαν στην πρόταση και την καθιστούσαν παράνομη. Ότι η πρόταση αυτή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του νόμου και είναι τόσο ασαφής

που καθίσταται ανεπίδεκτη εφαρμογής. Ότι, τέλος, πληρούνται οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της συλλογικής διαφοράς σε διαιτησία αφού οι επιχειρήσεις των ΚΤΕΛ, στις οποίες αφορά η συλλογική διαφορά, αποτελούν επιχειρήσεις κοινής ωφελείας κατά τη διάταξη του άρθρου 411 παρ.2 περ. α' του ΚΕΔ, άλλως διότι η επίλυση της συλλογικής διαφοράς επιβάλλεται λόγω γενικότερου κοινωνικού και δημοσίου συμφέροντος συνδεδεμένου με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας σύμφωνα με την παρ. 2 περ. β' του ως άνω άρθρου.

Σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη, η μονομερής προσφυγή στη διαιτησία λόγω του εξαιρετικού της χαρακτήρα επιτρέπεται μόνο στις επιχειρήσεις δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, ή ανεξάρτητα από το είδος της επιχείρησης, όταν συντρέχουν λόγοι γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, συνδεδεμένου με τη λειτουργία της εθνικής οικονομίας, εφόσον έχουν προηγηθεί διαπραγματεύσεις και η διαδικασία της μεσολάβησης και το μέρος που προσφεύγει αποδέχθηκε την πρόταση του μεσολαβητή. Εν προκειμένω κατόπιν της απόρριψης, σύμφωνα με τα παραπάνω, της πρότασης του μεσολαβητή από την προσφεύγουσα-εκκαλούσα (εργατική πλευρά) δεν είναι δυνατή η εκ μέρους της προσφυγή στη διαιτησία για την επίλυση της συλλογικής διαφοράς εργασίας.

Επομένως η κρινόμενη προσφυγή είναι απαράδεκτη, όπως βάσιμα ισχυρίζονται οι εκκαλούντες με τον πρώτο λόγο της από 4.6.2026 εφέσεώς τους, παρελκόμενης της εξέτασης των λοιπών λόγων αυτής, και πρέπει αφού γίνει δεκτή η από 4.6.2026 έφεσή τους και απορριφθεί η από 3.6.2026 έφεση της προσφεύγουσας εκκαλούσας, να εξαφανισθεί η προσβαλλόμενη απόφαση που έκανε δεκτή την προσφυγή, και εν συνεχεία να απορριφθεί αυτή ως απαράδεκτη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την με αρ.πρωτ. 253/005/5.6.2026 έφεση.

Απορρίπτει την με αρ. πρωτ. 246/004/4.6.3026 έφεση.

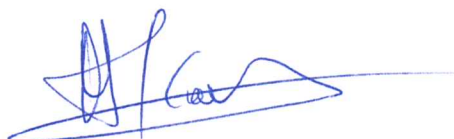
Εξαφανίζει την με αρ. 5/2026 Διαιτητική απόφαση της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας του Ο.ΜΕ.Δ.

Απορρίπτει την με αρ.πρωτ. 01Δ/86 ΜΔ/ 24.2.2026 προσφυγή.

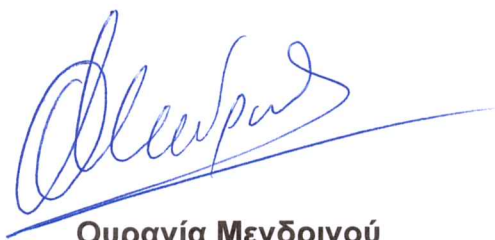
Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2026

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

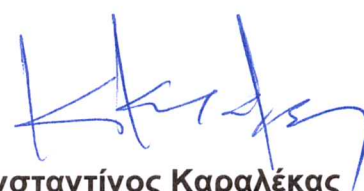

Μαρία – Γεωργία Τσάμη

Ουρανία Μενδρινού

Τα Μέλη

Κωνσταντίνος Καραλέκας

Πέτρος Ζουρδούμης

Δημήτριος Στράνης